

Udskriftsdato: 14. december 2025

LOV nr 798 af 09/06/2020 (Gældende)

Lov om ædle metaller og konfliktminerale

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: Erhvervsmin.,
Sikkerhedsstyrelsen, j.nr. 20/02295-4

Lov om ædle metaller og konfliktminerale¹⁾²⁾³⁾

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Loven gælder for varer af ædle metaller og for EU-importører, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konflikt-ramte områder og højrisikoområder, med senere ændringer. Forordningen er optaget som bilag 1 til denne lov.

Stk. 2. Undtaget fra denne lov er

- 1) varer af ædle metaller, der godtgøres at være fremstillet før den 1. juli 1961,
- 2) varer af ædle metaller til dentalt og andet medicinsk formål og
- 3) mønter, der er gangbare.

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Holdighed: Indholdet af et ædelt metal målt i promille af legeringens vægt.
- 2) Konventionsstempel: Ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel som beskrevet i bilag II i konventionen om kontrol og stempeling af varer af ædle metaller af 15. november 1972 med senere ændringer.
- 3) Konfliktmineral: Mineraler eller metaller, der er omfattet af bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konflikt-ramte områder og højrisikoområder.
- 4) Ædle metaller: Guld, sølv, platin og palladium.
- 5) Varer af ædle metaller: Enhver vare, der er fremstillet helt eller delvis af ædle metaller eller deres legeringer.
- 6) EU-importør: Enhver fysisk eller juridisk person, som angiver, at mineraler eller metaller overgår til fri omsætning som omhandlet i artikel 201 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 952/2013/EU af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen, eller enhver fysisk eller juridisk person, på hvis vegne en sådan erklæring er afgivet som angivet i dataelement 3/15 og 3/16 i overensstemmelse med bilag B til Europa-Kommissionens delegerede forordning 2015/2446/EU af 28. juli 2016 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen.
- 7) Due diligence: Forpligtelserne for EU-importører af konfliktminerale, for så vidt angår deres ledelsessystem, risikostyring, uafhængige tredjepartsaudits og fremlæggelse af oplysninger, med henblik på at identificere og imødegå faktiske og potentielle risici med forbindelse til konflikt-ramte områder og højrisikoområder for at forhindre eller afbøde negative virkninger forbundet med deres tilvejebringelsesaktiviteter.

Kapitel 2

Stempeling af og krav til varer af ædle metaller

§ 3. Varer af ædle metaller må kun erhvervsmæssigt fremstilles, sælges eller udbydes til salg, hvis de opfylder reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. Varer af ædle metaller skal i alle enkelte ædelmetaldele have en holdighed af mindst 333 promille guld, mindst 800 promille sølv, mindst 500 promille platin eller mindst 500 promille palladium eller skal lovligt kunne markedsføres som ædle metaller i et andet land i EU/EØS eller i lande, som har ratificeret konventionen om kontrol og stempning af varer af ædle metaller af 15. november 1972 med senere ændringer.

§ 4. Varer af ædle metaller, der sælges eller udbydes til salg under betegnelserne guld, sølv, platin eller palladium, jf. § 3, stk. 2, skal være forsynet med et holdighedsstempel, jf. § 5, og fabrikantens navnestempel, jf. § 6.

Stk. 2. Fritaget fra kravet om stempning efter stk. 1 er

- 1) varer, der midlertidigt indføres som vareprøver eller til udstilling,
- 2) varer af guld, platin eller palladium, der vejer mindre end 1 g, og varer af sølv, der vejer mindre end 3 g, samt varer, der som følge af deres skrøbelighed eller størrelse ikke kan forsynes med stempler,
- 3) importerede urkasser med indlagt urværk,
- 4) fyldepenne, kuglepenne, pencils og dele dertil og
- 5) musikinstrumenter.

Stk. 3. Varer af ædle metaller må ikke påføres stempler, der kan forveksles med stemplerne efter stk. 1.

§ 5. Holdighedsstemplet skal på en tydelig måde angive varens holdighed i promille.

Stk. 2. Indeholder varer af sølv mindst 925 promille sølv, kan holdigheden dog angives alene ved betegnelsen Sterling.

Stk. 3. Varer af uædle metaller, der er påført et lag af ædle metaller, må ikke påføres et holdighedsstempel, men skal beskrives med betegnelser, der beskriver varens karakter.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om holdighedsstempning af varer efter stk. 3, om, hvornår det er tilladt at anvende dele af uædelt metal eller ikkemetalliske materialer i varer af ædle metaller, og om, hvilke betegnelser der må anvendes ved markedsføring af varer påført et lag af ædle metaller.

§ 6. Fabrikanter af varer af ædle metaller, jf. § 3, stk. 2, skal have et registreret navnestempel.

Stk. 2. Navnestemplet skal bestå af navnestempeleindehaverens navn, firmanavn, binavn eller forkortelse heraf. Navnestemplet registreres i et navnestempelregister, der føres af Sikkerhedsstyrelsen. Der kan kun registreres navnestempler i registeret, der tydeligt adskiller sig fra allerede registrerede navnestempler.

Stk. 3. Som fabrikanter anses også importører og distributører, som påfører deres eget navnestempel på varer af ædle metaller.

Stk. 4. Udenlandske navnestempler registreret i et andet EU-/EØS-land kan sidestilles med danske navnestempler, under forudsætning af at det er muligt at identificere fabrikanten, og at denne kan dokumentere sin ret til at påføre varer det pågældende navnestempel. Importører eller distributører har pligt til at oplyse Sikkerhedsstyrelsen om anvendte udenlandske navnestempler, der kan sidestilles med danske stempler.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om navnestemplers anmeldelse til og optagelse i navnestempelregisteret.

§ 7. Varer, der opfylder de krav, som er fastsat i konventionen om kontrol og stempning af varer af ædle metaller af 15. november 1972, kan af Sikkerhedsstyrelsen forsynes med konventionens fælles kontrolstempel. Varer forsynet med konventionens fælles kontrolstempel anses for at opfylde lovens krav til stempning efter § 4, stk. 1.

Stk. 2. Omkostninger i forbindelse med stempning efter stk. 1 afholdes af den virksomhed, der anmoder om stempningen.

§ 8. Varer af ædle metaller, der opfylder kravene i denne lov eller reglerne fastsat i medfør heraf, kan forsynes med Sikkerhedsstyrelsens kontrolstempel.

Stk. 2. Omkostninger i forbindelse med stempling efter stk. 1 afholdes af den virksomhed, der anmoder om stemplingen.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler for stempling af varer af ædle metaller med Sikkerhedsstyrelsens kontrolstempel.

§ 9. Virksomheder, der er registreret i navnestempelregisteret efter § 6, stk. 1, indbetaler årligt et gebyr til Sikkerhedsstyrelsen til dækning af omkostninger forbundet med registreringsordningen og kontrollen efter § 12 af navnestempeleindehavere.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om størrelsen og opkrævningen af gebyr efter stk. 1.

§ 10. Erhvervsministeren kan fastsætte regler til gennemførelse af beslutninger om tekniske spørgsmål truffet af den stående komité efter artikel 10, stk. 4, i konventionen om kontrol og stempling af varer af ædle metaller af 15. november 1972 med senere ændringer.

Kapitel 3

Konfliktminerale

§ 11. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre eller anvende EU-retsakter om fastlæggelse af due diligence-forpligtelse i forsyningskæden for EU-importører af konfliktminerale.

Kapitel 4

Sikkerhedsstyrelsens kontrolvirksomhed

§ 12. Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med, at denne lov og regler fastsat i medfør heraf overholdes.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med virksomheder, der er pålagt forpligtelser efter denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, der er nødvendige for udførelse af kontrollen.

Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med virksomheder, som har et registreret navnestempel, jf. § 6, og med virksomheder, som sælger varer af ædle metaller eller udbyder disse til salg uden at være omfattet af § 6.

§ 13. Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige en juridisk person til at udføre eller bistå Sikkerhedsstyrelsen med at udføre kontrol med varer af ædle metaller, jf. § 12.

Stk. 2. En juridisk person bemyndiget efter stk. 1 kan udøve Sikkerhedsstyrelsens beføjelser efter denne lovs § 12, § 14, stk. 1, § 15, stk. 1 og 2, og § 16, stk. 1-3, og regler udstedt i medfør af § 6, stk. 5, og § 8, stk. 3.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan i forbindelse med en bemyndigelse efter stk. 1 stille krav om habilitet, om tekniske kvalifikationer og om akkreditering efter relevante standarder.

Stk. 4. Ansatte hos en juridisk person, der er bemyndiget efter stk. 1, har tavshedspligt efter straffelovens §§ 152-152 f.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med en juridisk person bemyndiget efter stk. 1.

§ 14. Sikkerhedsstyrelsen har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til alle erhvervsmæssige lokaliteter hos de virksomheder, der er omfattet af loven, for at føre en effektiv kontrol efter denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand til kontrol efter stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om politiets bistand efter stk. 2.

§ 15. Sikkerhedsstyrelsen kan i forbindelse med kontrol, jf. § 12, udtage varer af ædle metaller vederlagsfrit mod kvittering til brug for kontrol, herunder udtage varer ved brug af skjult identitet. Hvis udtagelse af varer har nødvendiggjort en betaling, kan Sikkerhedsstyrelsen kræve udgiften refunderet af virksomheden.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage undersøgelser af varer udtaget efter stk. 1. Hvis der foretages undersøgelser af varer udtaget efter stk. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen kræve afholdte omkostninger i forbindelse hermed refunderet af den, der får meddelt forbud eller påbud efter § 16.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for dækning af omkostninger forbundet med kontrollen og undersøgelser efter stk. 1 og 2, herunder regler om, hvilke omkostninger der kan kræves refunderet efter stk. 2.

§ 16. Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde, at varer af ædle metaller gøres tilgængelige på markedet, hvis varerne ikke opfylder kravene til holdigheds- og navnestempler i denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan meddele påbud om, at varer af ædle metaller som nævnt i stk. 1 skal trækkes tilbage fra markedet eller tilbagekaldes.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan meddele påbud om at fjerne holdigheds- og navnestempler, hvis varer af ædle metaller uretmæssigt er påført stemplerne.

Stk. 4. Stk. 3 finder alene anvendelse på varer af ædle metaller fremstillet før den 1. april 1973, hvis holdigheden afviger mere end 2 promille fra den, der er angivet ved holdighedsstemplets påførelse.

§ 17. Erhvervsministeren fastsætter regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med EU-importører af konfliktminerale i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder, i det omfang dette er nødvendigt for at føre passende kontrol med, at EU-importørerne overholder forpligtelserne i artikel 4-7 i forordningen, herunder om udstedelse af påbud efter forordningens artikel 16.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med virksomheder, der formodes at importere konfliktminerale, der er omfattet af § 1.

Kapitel 5

Digital kommunikation og registersamkøring

§ 18. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digitale signaturer el.lign.

§ 19. Sikkerhedsstyrelsen kan i kontroløjemed foretage registersamkøring af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan indhente ikke offentligt tilgængelige oplysninger fra offentlige myndigheder med henblik på registersamkøring i kontroløjemed.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Sikkerhedsstyrelsen kan indhente ikke offentligt tilgængelige oplysninger fra private virksomheder eller erhvervs- eller forbrugerorganisationer med henblik på registersamkøring i kontroløjemed.

Kapitel 6

Klage og delegation

§ 20. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over Sikkerhedsstyrelsens eller en bemyndiget juridisk persons afgørelser efter denne lov og regler fastsat i medfør heraf, herunder om, at en klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klagen.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan bemyndige en anden myndighed under ministeriet til at udøve de beføjelser, der efter denne lov er tillagt ministeren.

Kapitel 7

Strafbestemmelser m.v.

§ 21. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder et eller flere af følgende forhold vedrørende varer af ædle metaller:

- 1) Fremstiller, sælger eller udbyder varer af ædle metaller til salg under betegnelsen ædle metaller i strid med de holdigheder, der er angivet i § 3, stk. 2.
- 2) Anvender eller påfører holdigheds- eller navnestempel i strid med § 4, stk. 1 og 3, § 5, stk. 1-3, eller § 6, stk. 2.
- 3) Tilsidesætter pligten til at have et registreret navnestempel, jf. § 6, stk. 1.
- 4) Overtræder eller undlader at efterkomme et forbud eller påbud udstedt i medfør af § 16.
- 5) Tilsidesætter oplysningspligten i § 6, stk. 4, eller § 12, stk. 3.

Stk. 2. I regler fastsat i medfør af § 6, stk. 5, § 12, stk. 4, og § 17 kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 8

Ikrafttræden m.v.

§ 22. Loven træder i kraft den 1. juli 2020.

Stk. 2. §§ 11 og 17 har virkning fra den 1. januar 2021.

Stk. 3. Lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, ophæves den 1. juli 2020.

Stk. 4. Regler, der er fastsat i medfør af lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler fastsat i medfør af denne lov. Regler om straf for overtrædelse af regler, der er fastsat i de pågældende bekendtgørelser, forbliver i kraft, indtil bekendtgørelsen ophæves eller erstattes af regler fastsat i medfør af denne lov.

§ 23. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de henholdsvis færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Givet på Christiansborg Slot, den 9. juni 2020

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Simon Kollerup

- 1) Loven har som udkast været noticeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).
- 2) I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder, EU-Tidende 2017, nr. L 130, side 1-20. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.
- 3) Som bilag til loven er medtaget Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder, EU-Tidende 2017, nr. L 130, side 1-20.

Bilag 1

I bilaget er gengivet Europa-Parlamentet og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder.

Forordningen er gengivet i den udgave, der er offentliggjort den 19. maj 2020 i Den Europæiske Unions Tidende.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure¹⁾.

ud fra følgende betragtninger:

(1) Selv om de indebærer et stort potentiale for udvikling, kan naturlige mineralressourcer i konfliktramte områder eller højrisikoområder udløse konflikter, hvis indtægterne herfra bidrager til at antænde eller fortsætte voldelige konflikter og undergraver bestræbelser på udvikling, god regeringsførelse og opretholdelse af retsstaten. På disse områder er det at bryde forbindelsen mellem konflikt og ulovlig udvinding af mineraler et afgørende element for at kunne garantere fred, udvikling og stabilitet.

(2) Udfordringen i at forsøge at forebygge finansieringen af væbnede grupper og sikkerhedsstyrker i ressourcerige områder er taget op af regeringer og internationale organisationer i samarbejde med økonomiske operatører og civilsamfundsorganisationer, herunder kvindeorganisationer, der fører an i at skærpe opmærksomheden om de udbytningsforhold, som disse grupper og styrker etablerer, og om brug af voldtægt og vold til at kontrollere lokalbefolkningen.

(3) Krænkelser af menneskerettighederne er almindelige i ressourcerige konfliktramte områder og ressourcerige højrisikoområder og kan omfatte børnearbejde, seksuelle overgreb, forsvindinger af folk, tvangsforflytning og ødelæggelse af rituelt eller kulturelt vigtige steder.

(4) Unionen har deltaget aktivt i initiativet fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) om fremme af ansvarlig tilvejebringelse af mineraler fra konfliktområder, som har ført til en statsstøttet proces med deltagelse af flere interessenter og vedtagelse af OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder («OECD's due diligence-retningslinjer»), herunder de tilhørende bilag og tillæg. I maj 2011 anbefalede OECD's ministerråd, at overholdelsen af disse retningslinjer skulle fremmes aktivt.

(5) I de opdaterede retningslinjer for multinationale selskaber²⁾ fra OECD henvises der til begrebet ansvarlig tilvejebringelse, som også er i overensstemmelse med FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder³⁾. Disse dokumenter sigter mod at fremme anvendelsen af due diligence-praksis i forsyningskæden, når virksomheder tilvejebringer råstoffer fra områder, som er berørt af konflikter eller ustabilitet. Fra højeste internationale plan er der i FN's Sikkerhedsråds resolution 1952 (2010), som specifikt er målrettet Den Demokratiske Republik Congo (DRC) og nabolandene i Centralafrika,

blevet opfordret til overholdelse af due diligence i forsyningskæden. Som opfølgning på denne resolution opfordrede FN-ekspertgruppen om DRC desuden til overholdelse af OECD's due diligence-retningslinjer.

(6) Ud over de multilaterale initiativer gav stats- og regeringscheferne fra De Afrikanske Store Søers Område den 15. december 2010 i Lusaka et politisk tilsagn om at bekæmpe ulovlig udvinding af naturressourcer i området og vedtog bl.a. en regional certificeringsmekanisme baseret på OECD's due diligence-retningslinjer.

(7) Denne forordning er ved at kontrollere handel med mineraler fra konfliktområder et af midlerne til at sætte en stopper for finansieringen af væbnede grupper. Unionens udenrigs- og udviklingspolitiske tiltag bidrager også til at bekæmpe den lokale korruption, styrke grænsekontrollen og skole lokalbefolkningen og deres repræsentanter i at skærpe opmærksomheden omkring krænkelse.

(8) Kommissionen erkendte i sin meddelelse af 4. november 2008 med titlen »Råstofinitiativet — opfyldelse af vores kritiske behov for vækst og arbejdspladser i Europa«, at det er en vigtig faktor for Unionens konkurrenceevne at sikre pålidelig adgang uden forvridninger til råstoffer. Det råstofinitiativ, som er indeholdt i den pågældende meddelelse fra Kommissionen, er en integreret strategi, der har til formål at tage de forskellige udfordringer i forbindelse med adgang til ikke-energimæssige og ikke-landbrugsmæssige råstoffer op. Dette initiativ anerkender og fremmer finansiel gennemsigtighed og gennemsigtighed i forsyningskæden samt anvendelse af standarder for virksomhedernes sociale ansvar.

(9) Europa-Parlamentet opfordrede i sine beslutninger af 7. oktober 2010, af 8. marts 2011, af 5. juli 2011 og af 26. februar 2014 Unionen til at indføre lovgivning, som svarer til den amerikanske lov om konfliktmineraler, jf. paragraf 1502 i Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act. Kommissionen redegjorde i sine meddelelser af 2. februar 2011 med titlen »Imødegåelse af udfordringerne på råvaremarkederne og med hensyn til råstoffer« og af 27. januar 2012 med titlen »Handel, vækst og udvikling — En skræddersyet handels- og investeringspolitik for de lande, der har størst behov« for sin intention om at undersøge, hvordan man kunne forbedre gennemsigtigheden i forsyningskæden, herunder aspekter af due diligence. I den sidstnævnte meddelelse og i overensstemmelse med de tilsagn, som den gav på mødet i OECD's ministerråd i maj 2011, er Kommissionen desuden fortalende for mere støtte til og bredere anvendelse af OECD's retningslinjer for multinationale selskaber og OECD's due diligence-retningslinjer — også uden for OECD's medlemslande.

(10) EU-borgere og aktører i civilsamfundet har gjort opmærksom på, at økonomiske operatører i Unionen ikke holdes ansvarlige for deres mulige forbindelser til ulovlig udvinding af og handel med mineraler fra konfliktområder. Sådanne mineraler, som potentielt er til stede i forbrugerprodukter, forbinder forbrugere til konflikter uden for Unionen. Forbrugere er således indirekte knyttet til konflikter, der har en alvorlig indvirkning på menneskerettighederne, navnlig kvinders rettigheder, idet væbnede grupper ofte anvender massevoldtægt som en bevidst strategi til at skræmme og kontrollere lokalbefolkningerne for at beskytte deres interesser. Af den årsag har unionsborgere navnlig gennem andragender anmodet om, at Kommissionen fremsætter et lovforslag til Europa-Parlamentet og Rådet om at holde økonomiske operatører ansvarlige i forhold til de relevante retningslinjer, der er udarbejdet af FN og OECD.

(11) I forbindelse med denne forordning og som fastlagt i OECD's due diligence-retningslinjer er due diligence i forsyningskæden en fortløbende, proaktiv og reaktiv proces, hvorved økonomiske operatører overvåger og styrer deres køb og salg med henblik på at sikre, at de ikke bidrager til konflikter eller de negative virkninger heraf.

(12) Tredjepartsaudit af en økonomisk operatørs due diligence-praksis i forsyningskæden sikrer troværdighed for økonomiske operatører længere fremme i forsyningskæden og bidrager til at forbedre due diligence-praksis i begyndelsen af forsyningskæden.

(13) Ved offentligt at rapportere om sin due diligence-politik og -praksis i forsyningskæden opnår en økonomisk operatør den nødvendige gennemsigthed til at sikre offentlig tillid til de foranstaltninger, som økonomiske operatører træffer.

(14) EU-importører bevarer individuelt ansvar for at overholde due diligence-forpligtelserne, der er fastsat i denne forordning. Mange eksisterende og fremtidige due diligence-ordninger i forsyningskæden (»due diligence-ordninger«) vil imidlertid kunne bidrage til at opnå denne forordnings formål. Der findes allerede due diligence-ordninger, der har til formål at bryde forbindelsen mellem konflikter og tilvejebringelse af tin, tantal, wolfram og guld. Sådanne ordninger gør brug af uafhængige tredjepartsauditter til at certificere smelterier og forædlingsvirksomheder, som har indført systemer til at sikre ansvarlig tilvejebringelse af mineraler. Det bør være muligt at anerkende disse ordninger i EU-systemet for due diligence i forsyningskæden (»EU-systemet«). Metoden og kriterierne for anerkendelse af sådanne ordninger som ækvivalente med kravene i denne forordning bør fastsættes i en delegeret retsakt for at give de enkelte økonomiske operatører, der deltager i disse ordninger, mulighed for at efterleve denne forordning og for at undgå dobbeltaudit. Sådanne ordninger bør indeholde de overordnede due diligence-principper, sikre, at kravene er i overensstemmelse med de specifikke anbefalinger i OECD's due diligence-retningslinjer, og opfylde de proceduremæssige krav, såsom inddragelse af interessenter, klagemekanismer og reaktions-
evne.

(15) Økonomiske operatører i Unionen har gennem offentlige høringer givet udtryk for deres interesse i ansvarlig tilvejebringelse af mineraler og redegjort for eksisterende due diligence-ordninger, som er udformet med henblik på deres mål om virksomhedernes sociale ansvar, imødekommelse af kundernes krav og sikkerheden af deres leverancer. Økonomiske operatører i Unionen har imidlertid også berettet om de utallige vanskeligheder og praktiske udfordringer, der er forbundet med due diligence i forsyningskæden på grund af lange og komplekse globale forsyningskæder med deltagelse af et stort antal økonomiske operatører, som ofte har manglende kendskab til disse forhold eller er uden etiske skrump-
ler. Kommissionen bør revurdere omkostningerne ved ansvarlig tilvejebringelse og ved tredjepartsaudit, de administrative konsekvenser af sådan tilvejebringelse og audit og deres eventuelle indvirkning på konkurrenceevnen, navnlig for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), og bør rapportere herom til Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen bør sikre, at mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder modtager passende teknisk bistand, og bør fremme udveksling af oplysninger med henblik på at gennemføre denne forordning. EU-baserede mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, som importerer mineraler og metaller, bør derfor drage fordel af COSME-programmet, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013⁴).

(16) Smelterier og forædlingsvirksomheder udgør et vigtigt led i de globale forsyningskæder for mineraler, eftersom de typisk er det sidste led, hvor der kan sikres en effektiv due diligence ved at indsamle, offentliggøre og kontrollere oplysninger om mineralernes oprindelse og leverandørkæden. Efter dette forarbejdningsled anses det ofte for at være umuligt at spore mineralernes oprindelse. Det samme gælder for genanvendte metaller, der har gennemgået endnu flere trin i forarbejdningsprocessen. En EU-liste over ansvarlige smelterier og forædlingsvirksomheder på globalt plan kan derfor skabe gennemsigthed og sikkerhed for økonomiske operatører længere fremme i kæden med hensyn til due diligence-praksis i forsyningskæden. I overensstemmelse med OECD's due diligence-retningslinjer bør økonomiske operatører i begyndelsen af forsyningskæden såsom smelterier og forædlingsvirksomheder gennemgå en uafhængig tredjepartsaudit af deres due diligence-praksis i forsyningskæden med henblik på også at blive optaget på listen over ansvarlige smelterier og forædlingsvirksomheder på globalt plan.

(17) Det er afgørende, at EU-importører af mineraler og metaller, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, overholder dens bestemmelser, herunder EU-baserede smelterier og forædlingsvirksomheder, som importerer og forarbejder mineraler og koncenterer deraf.

(18) For at sikre, at EU-systemet fungerer korrekt, og samtidig garantere, at langt størstedelen af de mineraler og metaller, som er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde og importeres til Unionen, er omfattet af dens krav, bør denne forordning ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor EU-importørens årlige importmængder af hvert berørt mineral eller metal er lavere end de mængdegrænser, der er anført i bilag I til denne forordning.

(19) For at sikre, at EU-systemet fungerer korrekt, og for at lette vurderingen af due diligence-ordninger, som eventuelt kan anerkendes i henhold til denne forordning, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår ændring af bilag I til denne forordning ved at fastlægge og ændre mængdegrænserne for mineraler og metaller, og for så vidt angår fastlæggelse af metoderne og kriterierne for denne vurdering under hensyntagen til arbejdet i OECD. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁵⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(20) Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør være ansvarlige for at sikre en ensartet overholdelse blandt EU-importører af mineraler eller metaller, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, ved at gennemføre passende efterfølgende kontrol. Fortegnelser over sådan kontrol bør opbevares i mindst fem år. Der bør stilles krav om, at medlemsstaterne fastlægger, hvilke regler der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning.

(21) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser. Gennemførelsesbeføjelserne vedrørende anerkendelsen af due diligence-ordninger som værende ækvivalente, inddragelse af ækvivalens i tilfælde af mangler samt opstilling af listen over ansvarlige smelterier og forædlingsvirksomheder på globalt plan bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁶⁾. Under hensyn til arten af disse gennemførelsesretsakter og i betragtning af Kommissionens begrænsede skønsmæssige beføjelser, hvorved disse retsakter bør være baseret på den metode og de kriterier, der skal vedtages ved hjælp af en delegeret retsakt om Kommissionens anerkendelse af due diligence-ordninger, anses rådgivningsproceduren for at være den korrekte procedure til vedtagelsen af disse gennemførelsesretsakter.

(22) Med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse af denne forordning bør der fastsættes en overgangsperiode, der bl.a. giver medlemsstaterne mulighed for at oprette kompetente myndigheder, giver Kommissionen mulighed for at anerkende due diligence-ordninger og giver økonomiske operatører mulighed for at blive fortrolige med deres forpligtelser efter denne forordning.

(23) Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik bør regelmæssigt gennemgå den finansielle bistand til og de politiske forpligtelser over for konfliktramte områder og højrisikoområder, hvor der udvindes tin, tantal, wolfram og guld, navnlig i De Afrikanske Store Søers Område, for at sikre politikkohærens og for at tilskynde til og styrke respekten for god regeringsførelse, opretholdelse af retsstaten og etisk minedrift.

(24) Kommissionen bør jævnligt forelægge rapporter for Europa-Parlamentet og for Rådet om virkningerne af EU-systemet som fastlagt i denne forordning. Senest den 1. januar 2023 og derefter hvert tredje år bør Kommissionen undersøge, hvordan EU-systemet fungerer, og hvor effektivt det er, samt dets indvirkning på lokalt plan med hensyn til fremme af ansvarlig tilvejebringelse af de mineraler, der er omfattet af forordningens anvendelsesområde, fra konfliktramte områder og højrisikoområder, og om økonomiske operatører i Unionen, herunder SMV'er, og rapportere til Europa-Parlamentet og

Rådet. Disse rapporter kan, hvis det er nødvendigt, ledsages af hensigtsmæssige lovgivningsmæssige forslag, som kan omfatte yderligere obligatoriske foranstaltninger.

(25) Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik gav i deres fælles meddelelse af 5. marts 2014 med titlen »Ansvarlig tilvejebringelse af mineraler med oprindelse i konfliktramte områder og højrisikoområder: Hen imod en integreret EU-strategi« (»fælles meddelelse af 5. marts 2014«) tilsagn om at implementere de ledsageforanstaltninger, der skal føre til en integreret EU-tilgang til ansvarlig tilvejebringelse sideløbende med denne forordning, med det formål ikke blot at opnå et højt niveau af deltagelse af økonomiske operatører i det EU-system, der er fastlagt i denne forordning, men også at sikre en global, sammenhængende og samlet tilgang til fremme af ansvarlig tilvejebringelse fra konfliktramte områder og højrisikoområder.

(26) Forebyggelse af, at fortjeneste fra handel med mineraler og metaller bliver brugt til at finansiere væbnede konflikter gennem due diligence og gennemsigtighed, vil fremme god regeringsførelse og bæredygtig økonomisk udvikling. Derfor omfatter denne forordning også områder, der hører under Unionens politik på området for udviklingssamarbejde, ud over det primære område, der falder ind under Unionens fælles handelspolitik —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning opretter et EU-system for due diligence i forsyningskæden (»EU-system«) for at indskrænke væbnede gruppers og sikkerhedsstyrkers muligheder for at handle med tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld. Denne forordning er udformet til at give gennemsigtighed og sikkerhed for så vidt angår forsyningspraksisser hos EU-importører og hos smelterier og forædlingsvirksomheder, som tilvejebringer deres råstoffer fra konfliktramte områder og højrisikoområder.

2. Denne forordning fastlægger due diligence-forpligtelserne i forsyningskæden for EU-importører af mineraler eller metaller, som indeholder eller består af tin, tantal, wolfram eller guld, jf. bilag I.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på EU-importører af mineraler eller metaller, hvis deres årlige importmængde af hvert af de berørte mineraler eller metaller ligger under de mængdegrænser, der er fastsat i bilag I.

Alle mængdegrænser er fastsat på et niveau, der sikrer, at langt størstedelen, dog mindst 95 %, af den samlede mængde, der importeres til Unionen af hvert mineral og metal under koden i den kombinerede nomenklatur, er undergivet de forpligtelser for EU-importører, der er fastsat i denne forordning.

4. Kommissionen vedtager en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 18 og 19, om muligt inden den 1. april 2020, dog senest den 1. juli 2020, med henblik på at ændre bilag I ved at fastlægge mængdegrænserne for tantal eller niobiummalme og koncentrat heraf, guldmalm og koncentrat heraf, tinoxider og -hydroxider, tantalater og tantalcarbider.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 og 19 vedrørende ændring af de eksisterende grænser anført i bilag I hvert tredje år efter den 1. januar 2021.

6. Med undtagelse af artikel 7, stk. 4, finder denne forordning ikke anvendelse på genanvendte metaller.

7. Denne forordning finder ikke anvendelse på lagre, hvis EU-importøren godtgør, at disse lagre blev skabt i den nuværende form på en verificerbar dato inden den 1. februar 2013.

8. Denne forordning finder anvendelse på de mineraler og metaller omhandlet i bilag I, som er fremstillet som biprodukter som defineret i artikel 2, litra t).

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »minerale«: følgende som opført på listen i bilag I, del A:
 - malme og koncenter, som indeholder tin, tantal eller wolfram samt
 - guld
- b) »metaller«: metaller, som indeholder eller består af tin, tantal, wolfram eller guld, som opført på listen i bilag I, del B
- c) »mineralforsyningskæde«: det system af aktiviteter, organisationer, aktører, teknologi, information, ressourcer og tjenesteydelser, som er involveret i at flytte og forarbejde mineralerne fra udvindingsstedet til deres indarbejdning i slutproduktet
- d) »due diligence i forsyningskæden«: forpligtelserne for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, for så vidt angår deres forvaltningssystemer, risikostyring, uafhængige tredjepartsauditter og fremlæggelse af oplysninger med henblik på at identificere og imødegå faktiske og potentielle risici med forbindelse til konfliktramte områder og højrisikoområder for at forhindre eller afbøde negative virkninger forbundet med deres tilvejebringelsesaktiviteter
- e) »sparingssystem for leverandørkæden eller forsyningskæden«: en fortegnelse over den række af økonomiske operatører, som er i besiddelse af mineralerne og metallerne, efterhånden som de bevæger sig gennem forsyningskæden
- f) »konfliktramte områder og højrisikoområder«: områder, som befinder sig i en væbnet konflikt eller en ustabil situation efter en konflikt, samt områder, som har en svag eller ingen regeringsførelse og sikkerhed, såsom fejlslagne stater, og som oplever omfattende og systematiske krænkelse af folkeretten, herunder krænkelse af menneskerettighederne
- g) »væbnede grupper og sikkerhedsstyrker«: de grupper, der er omhandlet i bilag II til OECD's due diligence-retningslinjer
- h) »smelteri og forædlingsvirksomhed«: enhver fysisk eller juridisk person, der udfører former for ekstraktionsmetallurgiske processer, som indebærer forarbejdningsprocesser med henblik på fremstilling af metal fra et mineral
- i) »ansvarlige smelterier og forædlingsvirksomheder på globalt plan«: smelterier og forædlingsvirksomheder beliggende i eller uden for Unionen, der anses for at overholde kravene i denne forordning
- j) »i begyndelsen af forsyningskæden«: forsyningskæden for mineraler fra udvindingsstederne til og med smelterier og forædlingsvirksomheder
- k) »længere fremme i forsyningskæden«: forsyningskæden for metaller fra smelterier og forædlingsvirksomheder og frem til det endelige produkt
- l) »EU-importør«: enhver fysisk eller juridisk person, som angiver, at mineraler eller metaller overgår til fri omsætning som omhandlet i artikel 201 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013⁷⁾, eller enhver fysisk eller juridisk person, på hvis vegne en sådan erklæring er afgivet, som angivet i dataelement 3/15 og 3/16 i overensstemmelse med bilag B til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446⁸⁾
- m) »due diligence-ordninger i forsyningskæden« eller »due diligence-ordninger«: en kombination af frivillige forsyningskæde-due diligence-procedurer, -redskaber og -mekanismer, herunder uafhængige tredjepartsauditter, der er udviklet og bestyret af regeringer, branchesammenslutninger eller grupperinger af interesserede organisationer

n) »medlemsstaternes kompetente myndigheder«: de af medlemsstaterne udpegede myndigheder, jf. artikel 10, som har ekspertise vedrørende råstoffer, industrielle processer og auditering

o) »OECD's due diligence-retningslinjer«: OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder (anden udgave, OECD 2013), herunder alle tilhørende bilag og tillæg

p) »klagemekanisme«: en mekanisme for tidlig varsling af risikoerkendelse, som gør det muligt for enhver interessepart, herunder whistleblowers, at give udtryk for sine bekymringer over forholdene i forbindelse med udvinding af, handel med og håndtering af mineraler i samt eksport af mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder

q) »model for forsyningskædepolitik«: en forsyningskædepolitik i overensstemmelse med bilag II til OECD's due diligence-retningslinjer, hvori der redegøres for risici for betydelige negative virkninger, som kan være forbundet med udvinding af, handel med og håndtering af mineraler i samt eksport af mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder

r) »risikostyringsplan«: en EU-importørs skriftlige svar på de identificerede risici i forsyningskæden på grundlag af bilag III til OECD's due diligence-retningslinjer

s) »genanvendte metaller«: genvundne slutbruger- eller forbrugsafsluttede produkter eller skrot af forarbejdede metaller opstået som led i produktfremstilling; herunder overskydende, forældede, defekte og skrottede metalmaterialer, der indeholder forædlede eller forarbejdede metaller, som er passende til genanvendelse i produktionen af tin, tantal, wolfram eller guld. Med henblik på denne definition anses delvist forarbejdede mineraler, uforarbejdede mineraler eller biprodukter fra andre malmtyper ikke som genanvendte metaller

t) »biprodukt«: et mineral eller metal omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, som er blevet fremstillet ved forarbejdning af et mineral eller metal, der ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, og som ikke ville være blevet fremstillet uden behandling af det primære mineral eller metal, der ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde

u) »verificerbar dato«: en dato, som kan verificeres ved kontrol af fysiske datomærkninger på varer eller af lageropgørelser.

Artikel 3

EU-importørers overholdelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden

1. EU-importører af mineraler eller metaller skal overholde de due diligence-forpligtelser i forsyningskæden, som er fastsat i denne forordning, og skal opbevare dokumentation for deres overholdelse af disse forpligtelser, herunder resultaterne af de uafhængige tredjepartsauditter.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder er ansvarlige for at gennemføre passende efterfølgende kontrol, jf. artikel 11.

3. I henhold til artikel 8, stk. 1, kan interesserede parter forelægge due diligence-ordninger i forsyningskæden for Kommissionen til anerkendelse med henblik på at lette EU-importørers overholdelse af de relevante krav, der er fastsat i artikel 4-7.

Artikel 4

Forpligtelser vedrørende forvaltningssystem

EU-importører af mineraler eller metaller skal:

a) vedtage og klart meddele leverandører og offentligheden ajourførte oplysninger om deres politik for forsyningskæden for mineraler og metaller, som potentielt hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder

b) indarbejde standarder i deres forsyningskædepolitik, i forhold til hvilke due diligence i forsyningskæden skal udøves, og som er i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat i modellen for forsyningskædepolitik i bilag II til OECD's due diligence-retningslinjer

c) organisere deres respektive interne forvaltningssystem således, at det understøtter due diligence i forsyningskæden ved i de tilfælde, hvor EU-importøren ikke er en fysisk person, at tildele ledelsen ansvar for at overvåge due diligence-processen i forsyningskæden og føre fortegnelser for disse systemer i mindst fem år

d) styrke deres dialog med leverandører ved at indarbejde deres forsyningskædepolitik i kontrakter og aftaler med leverandører i overensstemmelse med bilag II til OECD's due diligence-retningslinjer

e) oprette en klagemekanisme, som udgør et system for tidlig varsling af risikoerkendelse, eller oprette en sådan mekanisme ved samarbejdsordninger med andre økonomiske operatører eller organisationer eller ved at lette klageadgang til en ekstern ekspert eller et eksternt organ, såsom en ombudsmand

f) for så vidt angår mineraler føre et sporingssystem for leverandørkæden eller forsyningskæden, der indeholder følgende oplysninger understøttet af dokumentation:

i) en beskrivelse af mineralet, herunder dets handelsnavn og type

ii) navn og adresse på EU-importørens leverandør

iii) mineralernes oprindelsesland

iv) mængde og udvindingsdato, hvis oplysninger herom foreligger, udtrykt i volumen eller vægt

v) når mineralet hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder, eller hvis EU-importøren har konstateret andre risici i forsyningskæden som anført i OECD's due diligence-retningslinjer, yderligere oplysninger i overensstemmelse med de specifikke anbefalinger for økonomiske operatører i begyndelsen af forsyningskæden som fastsat i OECD's due diligence-retningslinjer, såsom mineralets oprindelsesmine, steder, hvor mineralerne blev samlet, handlet og forarbejdet, samt om skatter, afgifter og royalties, der er betalt

g) for så vidt angår metaller føre et sporingssystem for leverandørkæden eller forsyningskæden, der indeholder følgende oplysninger understøttet af dokumentation:

i) en beskrivelse af metallet, herunder dets handelsnavn og type

ii) navn og adresse på EU-importørens leverandør

iii) navn og adresse på smelterierne og forædlingsvirksomhederne i EU-importørens forsyningskæde

iv) fortegnelser, hvis sådanne foreligger, over smelteriernes eller forædlingsvirksomhedernes tredjepart-sauditrapporter eller dokumentation for overensstemmelse med en due diligence-ordning i forsyningskæden, der er anerkendt af Kommissionen i henhold til artikel 8

v) hvis de i nr. iv) omhandlede fortegnelser ikke foreligger:

— oprindelsesland for mineralerne i smelteriernes eller forædlingsvirksomhedernes forsyningskæde

— hvor metallerne er baseret på mineraler, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder, eller hvis EU-importøren har konstateret andre risici i forsyningskæden som anført i OECD's due diligence-retningslinjer, yderligere oplysninger i overensstemmelse med de specifikke anbefalinger for økonomiske operatører længere fremme i forsyningskæden som fastsat i nævnte retningslinjer

(h) for så vidt angår biprodukter tilvejebringe oplysninger ledsaget af dokumentation fra disse biprodukters oprindelsessted, nemlig det sted, hvor biproduktet første gang udskilles fra det primære mineral eller metal, der ikke er omfattet af denne forordning.

Artikel 5

Forpligtelser vedrørende risikostyring

1. EU-importører af mineraler skal:

a) identificere og vurdere risiciene for negative virkninger i deres mineralforsyningskæde på grundlag af de oplysninger, der er givet i henhold til artikel 4, i forhold til standarderne i deres forsyningskædepolitik i overensstemmelse med bilag II til og due diligence-anbefalingerne fastsat i OECD's due diligence-retningslinjer

b) implementere en strategi, som modvirker de identificerede risici, og som er udformet for at forhindre eller afbøde negative virkninger ved at:

i) indberette resultaterne af risikovurderingen af forsyningskæden til ledende personale, der er udpeget til dette formål, i tilfælde, hvor EU-importøren ikke er en fysisk person

ii) vedtage risikostyringsforanstaltninger i overensstemmelse med bilag II til og due diligence-anbefalingerne fastsat i OECD's due diligence-retningslinjer under hensyntagen til deres evne til at påvirke og, hvor det er nødvendigt, træffe foranstaltninger for at udøve pres på de leverandører, som på den mest effektive måde kan forhindre eller afbøde de identificerede risici, ved at gøre det muligt enten at

— fortsætte handelen, samtidig med at der gøres en målbar indsats for at afbøde risici

— indstille handelen midlertidigt, samtidig med at den målbare indsats for at afbøde risici videreføres, eller

— afbryde kontakten med en leverandør efter fejlslagne forsøg på at afbøde risici

iii) gennemføre risikostyringsplanen; overvåge og spore resultaterne af indsatsen for at afbøde risici; rapportere tilbage til ledende personale, der er udpeget til dette formål, i tilfælde, hvor EU-importøren ikke er en fysisk person; og overveje at indstille eller afbryde kontakten med en leverandør efter fejlslagne forsøg på at afbøde

iv) foretage yderligere vurderinger af forhold og risici, som det er nødvendigt at afbøde, eller efter en ændring af omstændighederne.

2. Hvis en EU-importør af mineraler gør en indsats for at afbøde risici, samtidig med at handelen fortsætter eller er midlertidigt indstillet, skal vedkommende høre leverandører og de berørte interessenter, herunder lokale myndigheder og centrale regeringsmyndigheder, internationale organisationer og civilsamfundsorganisationer samt berørte tredjeparter, og blive enige med disse om en strategi for målbar afbødning af risici som led i risikostyringsplanen.

3. EU-importører af mineraler skal anvende de foranstaltninger og indikatorer, der er omhandlet i bilag III til OECD's due diligence-retningslinjer, og måle gradvise forbedringer, med henblik på at udforme konflikt- og højrisikofølsomme strategier for afbødning af risici som led i risikostyringsplanen.

4. EU-importører af metaller skal i overensstemmelse med bilag II til OECD's due diligence-retningslinjer og de specifikke anbefalinger fastsat i disse retningslinjer identificere og vurdere risici i deres forsyningskæde baseret på tilgængelige tredjepartsauditrapporter vedrørende smelterierne og forædlingsvirksomhederne i denne kæde og i passende omfang vurdere disse smelteriers og forædlingsvirksomheders due diligence-praksis. Disse auditrapporter skal være i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i denne forordning. I mangel af sådanne tredjepartsauditrapporter fra smelterierne og forædlingsvirksomhederne i deres forsyningskæde skal EU-importører af metaller identificere og vurdere risici i deres forsyningskæde som en del af deres eget risikoforvaltningssystem. I sådanne tilfælde skal EU-importører af metaller foretage audit af due diligence i deres egen forsyningskæde via en uafhængig tredjepart i overensstemmelse med artikel 6 i denne forordning.

5. I tilfælde, hvor de ikke er fysiske personer, skal EU-importørerne af metaller rapportere resultaterne af den i stk. 4 omhandlede risikovurdering til deres ledende personale, der er udpeget til dette formål, og implementere en responsstrategi, som er udformet til at forhindre eller afbøde negative virkninger i over-

ensstemmelse med bilag II til OECD's due diligence-retningslinjer og med de specifikke anbefalinger fastsat i disse retningslinjer.

Artikel 6

Forpligtelser vedrørende tredjepartsaudit

1. EU-importører af mineraler eller metaller skal foretage audit via en uafhængig tredjepart (»tredjepartsaudit«).

Tredjepartsauditten skal

a) omfatte alle de aktiviteter, procedurer og systemer, som EU-importøren anvender for at gennemføre due diligence i forsyningskæden for mineraler eller metaller, herunder EU-importørens forvaltningssystem, risikostyring og fremlæggelse af oplysninger i overensstemmelse med henholdsvis artikel 4, 5 og 7

b) have som sit mål at fastslå, om EU-importørens due diligence-praksis i forsyningskæden er i overensstemmelse med artikel 4, 5 og 7

c) fremsætte anbefalinger til EU-importøren om, hvordan vedkommendes due diligence-praksis i forsyningskæden kan forbedres, og

d) respektere auditprincipperne om uafhængighed, kompetence og ansvarlighed som fastsat i OECD's due diligence-retningslinjer.

2. EU-importører af metaller er fritaget fra forpligtelsen til at gennemføre tredjepartsauditter, jf. stk. 1, forudsat at de fremlægger fyldestgørende bevis, herunder tredjepartsauditrapporter, for, at alle smelterier og forædlingsvirksomheder i deres forsyningskæde overholder denne forordning.

Kravet om fyldestgørende bevis anses for at være opfyldt, når EU-importører af metaller godtgør, at de udelukkende tilvejebringer fra smelterier og forædlingsvirksomheder, der af Kommissionen er opført på listen i henhold til artikel 9.

Artikel 7

Oplysningspligt

1. EU-importører af mineraler eller metaller skal stille rapporterne fra en eventuel tredjepartsaudit gennemført i overensstemmelse med artikel 6 eller bevis for opfyldelse af en due diligence-ordning i forsyningskæden, der er anerkendt af Kommissionen i henhold til artikel 8, til rådighed for medlemsstaternes kompetente myndigheder.

2. EU-importører af mineraler eller metaller skal stille alle de oplysninger, som er indsamlet og opbevaret i forbindelse med deres due diligence i forsyningskæden, til rådighed for deres umiddelbare købere længere fremme i forsyningskæden under behørig hensyntagen til forretningshemmeligheder og andre konkurrencemæssige faktorer.

3. EU-importører af mineraler eller metaller skal hvert år offentligt rapportere i bredest mulige forstand, herunder på internettet, om deres due diligence-politik og -praksis for ansvarlig tilvejebringelse. I denne rapport skal der redegøres for de skridt, som de har taget for at gennemføre forpligtelserne vedrørende deres forvaltningssystem, jf. artikel 4, og deres risikostyring, jf. artikel 5, og den skal indeholde et resumé af tredjepartsauditterne, herunder revisorens navn, under behørig hensyntagen til forretningshemmeligheder og andre konkurrencemæssige faktorer.

4. Hvis en EU-importør med rimelighed konkluderer, at metaller kun hidrører fra genanvendt materiale eller skrot, skal vedkommende under behørig hensyntagen til forretningshemmeligheder og andre konkurrencemæssige faktorer:

a) offentliggøre sin konklusion og

b) give en tilpas detaljeret beskrivelse af de due diligence-foranstaltninger i forsyningskæden, som vedkommende har bragt i anvendelse for at nå denne konklusion.

Artikel 8

Anerkendelse af due diligence-ordninger i forsyningskæden

1. Regeringer, industrisammenslutninger og grupperinger af interesserede organisationer, der har indført due diligence-ordninger (»de ansvarlige for ordningen«), kan ansøge Kommissionen om at få den due diligence-ordning i forsyningskæden, der er udviklet og bestyres af dem, anerkendt af Kommissionen. Sådanne ansøgninger skal underbygges med passende dokumentation og oplysninger.

2. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 19, der supplerer denne forordning ved at fastsætte den metode og de kriterier, som gør det muligt for Kommissionen at vurdere, hvorvidt due diligence-ordninger i forsyningskæden gør det lettere for økonomiske operatører at overholde kravene i denne forordning og giver Kommissionen mulighed for at anerkende ordninger.

3. Finder Kommissionen på grundlag af den dokumentation og de oplysninger, der forelægges i henhold til stk. 1, og i overensstemmelse med metoden og kriterierne for anerkendelse, der er fastlagt i henhold til stk. 2, at due diligence-ordningen i forsyningskæden, når denne implementeres på effektiv vis af en EU-importør af mineraler eller metaller, sætter importøren i stand til at overholde denne forordning, vedtager den en gennemførelsesretsakt om, at denne ordning tilstås ækvivalensanerkendelse for så vidt angår overholdelse af kravene i denne forordning. OECD's sekretariat høres, når dette er hensigtsmæssigt, inden vedtagelsen af sådanne gennemførelsesretsakter.

Når den træffer afgørelse om anerkendelse af en due diligence-ordning, tager Kommissionen hensyn til den forskelligartede praksis i branchen, der er omfattet af nævnte ordning, og tager også hensyn til den risikobaserede tilgang og metode, der anvendes af denne ordning for at identificere konfliktramte områder og højrisikoområder, og de anførte resultater heraf. De anførte resultater offentliggøres af den ansvarlige for ordningen.

De i dette stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 15, stk. 2.

4. Kommissionen skal også, hvor det er relevant, regelmæssigt kontrollere, at anerkendte due diligence-ordninger i forsyningskæden fortsat opfylder de kriterier, der lå til grund for afgørelsen om ækvivalensanerkendelse vedtaget i henhold til stk. 3.

5. Den ansvarlige for en due diligence-ordning i forsyningskæden, der har opnået ækvivalensanerkendelse i overensstemmelse med stk. 3, underretter straks Kommissionen om enhver ændring eller ajourføring af den pågældende ordning.

6. Foreligger der dokumentation for gentagne eller væsentlige tilfælde, hvor økonomiske operatører, der gennemfører en ordning, der er anerkendt i overensstemmelse med stk. 3, ikke opfylder kravene i denne forordning, undersøger Kommissionen i samråd med den ansvarlige for den anerkendte ordning, hvorvidt de pågældende tilfælde er et tegn på mangler ved ordningen.

7. Konstaterer Kommissionen, at der er tale om manglende overholdelse af denne forordning eller om mangler i en anerkendt due diligence-ordning, kan den give den ansvarlige for ordningen en passende frist til at foretage afhjælpende tiltag.

Såfremt den ansvarlige for ordningen ikke foretager eller nægter at foretage de nødvendige afhjælpende tiltag, og hvis Kommissionen har fastslået, at de fejl eller mangler, der er omhandlet i første afsnit i nærværende stykke, gør det vanskeligere for EU-importøren at gennemføre en ordning, der er i overensstemmelse med denne forordning, eller hvor gentagne eller væsentlige tilfælde af økonomiske operatørers manglende overholdelse for så vidt angår gennemførelse af en ordning skyldes mangler ved ordningen,

vedtager Kommissionen i overensstemmelse med den i artikel 15, stk. 2, omhandlede rådgivningsprocedure en gennemførelsesretsakt om tilbagetrækning af anerkendelsen af ordningen.

8. Kommissionen opretter og ajourfører et register over anerkendte due diligence-ordninger i forsyningskæden. Dette register skal være offentligt tilgængeligt på internettet.

Artikel 9

Liste over ansvarlige smelterier og forædlingsvirksomheder på globalt plan

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastlægger eller ændrer listen med navne og adresser på ansvarlige smelterier og forædlingsvirksomheder på globalt plan.

Denne liste skal udarbejdes under hensyntagen til ansvarlige smelterier og forædlingsvirksomheder på globalt plan, der er omfattet af due diligence-ordninger i forsyningskæden, der er anerkendt af Kommissionen i henhold til artikel 8, og de oplysninger, som medlemsstaterne har fremsendt i henhold til artikel 17, stk. 1.

2. Kommissionen gør sit bedste for at identificere de smelterier og forædlingsvirksomheder på den i denne artikels stk. 1 omhandlede liste, som, i det mindste delvist, tilvejebringer fra konfliktramte områder og højrisikoområder, navnlig ved at trække på oplysninger fra ejerne af due diligence-ordninger i forsyningskæden, der er anerkendt i henhold til artikel 8.

3. Kommissionen fastlægger eller ændrer listen ved anvendelse af modellen i bilag II og i overensstemmelse med den rådgivningsprocedure, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2. OECD's sekretariat høres, når dette er hensigtsmæssigt, inden vedtagelsen af den pågældende liste.

4. Kommissionen fjerner ved hjælp af en gennemførelsesretsakt navne og adresser på smelterier og forædlingsvirksomheder, som ikke længere anerkendes som ansvarlige, fra listen på grundlag af oplysninger modtaget i henhold til artikel 8 og artikel 17, stk. 1. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 15, stk. 2.

5. Kommissionen ajourfører og offentliggør, herunder på internettet, rettidigt oplysningerne på listen over ansvarlige smelterier og forædlingsvirksomheder på globalt plan.

Artikel 10

Medlemsstaternes kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger én eller flere kompetente myndigheder, som har ansvaret for anvendelsen af denne forordning.

Medlemsstaterne meddeler senest den 9. december 2017 Kommissionen de kompetente myndigheders navne og adresser. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen eventuelle ændringer af de kompetente myndigheders navne og adresser.

2. Kommissionen offentliggør, herunder på internettet, en liste over kompetente myndigheder under anvendelse af modellen i bilag III. Kommissionen holder listen ajourført.

3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder er ansvarlige for at sikre en effektiv og ensartet gennemførelse af denne forordning i hele Unionen.

Artikel 11

Efterfølgende kontrol af EU-importører

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder er ansvarlige for at gennemføre passende efterfølgende kontrol for at sikre, at EU-importører af mineraler eller metaller overholder forpligtelserne i artikel 4-7.

2. Den i stk. 1 omhandlede efterfølgende kontrol gennemføres ud fra en risikobaseret tilgang samt i tilfælde, hvor en kompetent myndighed er i besiddelse af relevante oplysninger, herunder på grundlag

af en underbygget mistanke fra tredjemands side, vedrørende en EU-importørs overholdelse af denne forordning.

3. Den i stk. 1 omhandlede efterfølgende kontrol består bl.a. i:

a) en undersøgelse af EU-importørens gennemførelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden efter denne forordning, herunder vedrørende forvaltningssystemet, risikostyring, uafhængige tredjepart-sauditter og fremlæggelse af oplysninger

b) en undersøgelse af dokumentation og fortegnelser, som dokumenterer behørig overholdelse af de forpligtelser, der er omhandlet i litra a)

c) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

Den efterfølgende kontrol, der er omhandlet i stk. 1, bør omfatte inspektioner på stedet, herunder i EU-importørens lokaler.

4. EU-importørerne skal tilbyde al nødvendig bistand til at fremme udførelsen af den i stk. 1 omhandlede efterfølgende kontrol, navnlig for så vidt angår adgang til lokaler og fremlæggelse af dokumentation og fortegnelser.

5. For at sikre klarhed over opgaver og sammenhæng i indsatsen mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder udarbejder Kommissionen ikke-bindende retningslinjer i form af en håndbog med detaljerede oplysninger om de skridt, der skal tages af medlemsstaternes kompetente myndigheder, der gennemfører den efterfølgende kontrol som omhandlet i stk. 1. Disse retningslinjer skal i det omfang, det er hensigtsmæssigt, omfatte modeller for dokumenter, der letter gennemførelsen af denne forordning.

Artikel 12

Fortegnelser over efterfølgende kontrol med EU-importører

Medlemsstaternes kompetente myndigheder fører en fortegnelse over den i artikel 11, stk. 1, omhandlede kontrol med angivelse af navnlig arten og resultaterne af sådan kontrol samt eventuelle afhjælpende foranstaltninger, der er påbudt i medfør af artikel 16, stk. 3.

Fortegnelser over efterfølgende kontrol som omhandlet i artikel 11, stk. 1, opbevares i mindst fem år.

Artikel 13

Samarbejde og udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler oplysninger, herunder med deres respektive toldmyndigheder, om forhold vedrørende due diligence i forsyningskæden og efterfølgende kontrol, der er gennemført.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler oplysninger om mangler, der er opdaget ved hjælp af den i artikel 11, stk. 1, omhandlede efterfølgende kontrol, og om de regler, der gælder i tilfælde af overtrædelser, jf. artikel 16, med de andre medlemsstaters kompetente myndigheder og Kommissionen.

3. Samarbejde efter stk. 1 og 2 skal fuldt ud overholde Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹⁰⁾, for så vidt angår databeskyttelse, og forordning (EU) nr. 952/2013, for så vidt angår videregivelse af fortrolige oplysninger.

Artikel 14

Retningslinjer

1. Kommissionen udarbejder med henblik på at skabe klarhed og sikkerhed for og sammenhæng mellem økonomiske operatørers, navnlig SMV'ers, praksisser og i samråd med EU-Udenrigstjenesten og

OECD ikke-bindende retningslinjer i form af en håndbog til økonomiske operatører, hvori der redegøres for den bedste fremgangsmåde til at anvende kriterierne for identifikation af konfliktramte områder og højrisikoområder. Denne håndbog skal være baseret på definitionen af konfliktramte områder og højrisikoområder, jf. denne forordnings artikel 2, litra f), og tage hensyn til OECD's due diligence-retningslinjer på dette område, herunder andre risici i forsyningskæden, der udløser de »røde flag«, der er defineret i de relevante tillæg til disse retningslinjer.

2. Kommissionen indhenter ekstern ekspertise til at tilvejebringe en vejledende, ikkeudtømmende, regelmæssigt ajourført liste over konfliktramte områder og højrisikoområder. Denne liste skal være baseret på de eksterne eksperters analyse af den i stk. 1 omhandlede håndbog og eksisterende oplysninger fra bl.a. den akademiske verden og due diligence-ordninger i forsyningskæden. EU-importører, der tilvejebringer fra områder, der ikke er nævnt på denne liste, bevarer ligeledes deres ansvar for at overholde due diligence-forpligtelserne efter denne forordning.

Artikel 15

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Når udvalgets udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for udvalget træffer beslutning herom, eller et simpelt flertal af udvalgsmedlemmerne anmoder herom, inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.

Artikel 16

Regler, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser

1. Medlemsstaterne fastsætter regler, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de i stk. 1 omhandlede regler og underretter den straks om enhver efterfølgende ændring heraf.

3. I tilfælde af overtrædelse af denne forordning pålægger medlemsstatens kompetente myndigheder EU-importøren at træffe afhjælpende foranstaltninger.

Artikel 17

Rapportering og evaluering

1. Medlemsstaterne fremsender senest den 30. juni hvert år en rapport til Kommissionen om gennemførelsen af denne forordning og navnlig om meddelelser om afhjælpende foranstaltninger, der er udstedt af deres kompetente myndigheder i henhold til artikel 16, stk. 3, samt om rapporterne fra uafhængige tredjepartsauditter, der er gjort tilgængelige i henhold til artikel 7, stk. 1.

2. Senest den 1. januar 2023 og derefter hvert tredje år evaluerer Kommissionen, hvordan denne forordning fungerer, og hvor effektivt den virker. Der skal i evalueringen tages hensyn til denne forordnings konkrete virkning, herunder på fremme af og omkostningerne ved ansvarlig tilvejebringelse af de mineraler, som er omfattet af dens anvendelsesområde, fra konfliktramte områder og højrisikoområder, og denne forordnings virkninger for økonomiske operatører i Unionen, herunder SMV'er, samt de ledsageforanstaltninger, der er skitseret i den fælles meddelelse af 5. marts 2014. Kommissionen drøfter evalueringsrapporten med Europa-Parlamentet og med Rådet. Evalueringen skal omfatte en uafhængig vurdering af andelen af de samlede økonomiske operatører i Unionen længere fremme i forsyningskæden med tin, tantal, wolfram eller guld i deres forsyningskæde, som har indført due diligence-ordninger. Evalueringen

skal vurdere hensigtsmæssigheden og gennemførelsen af disse due diligence-ordninger og den konkrete indvirkning af EU-systemet samt behovet for yderligere obligatoriske foranstaltninger for at sikre, at det samlede EU-marked får tilstrækkelig gennemslagskraft i den ansvarlige globale forsyningskæde af mineraler.

3. Baseret på resultaterne af evalueringen efter stk. 2 vurderer Kommissionen, hvorvidt medlemsstaternes kompetente myndigheder bør have beføjelser til at pålægge EU-importører sanktioner i tilfælde af vedvarende manglende overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning. Den kan, hvis det er hensigtsmæssigt, fremsætte et lovforslag for Europa-Parlamentet og for Rådet i denne henseende.

Artikel 18

Metode til beregning af grænser

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, udpeger Kommissionen på grundlag af toldoplysninger, der fremlægges af medlemsstaterne på Kommissionens anmodning, om de årlige importmængder pr. EU-importør og pr. kode i den kombinerede nomenklatur, som er anført i bilag I, i deres respektive områder, de højeste årlige importmængder pr. EU-importør og pr. kode i den kombinerede nomenklatur, der svarer til mindst 95 % af den samlede årlige importmængde til Unionen for den pågældende kode i den kombinerede nomenklatur, som den nye grænse, der skal indsættes i bilag I. Kommissionen baserer sig i denne forbindelse på de importoplysninger for hver EU-importør, som medlemsstaterne har fremlagt for de to foregående år.

Artikel 19

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1, stk. 4 og 5, og artikel 8, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 8. juni 2017. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Den i artikel 1, stk. 5, og artikel 8, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 1, stk. 4 og 5, og artikel 8, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, stk. 4 og 5, og artikel 8, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 20

Ikrafttræden og anvendelsesdato

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

2. Med undtagelse af de i stk. 3 omhandlede bestemmelser finder denne forordning anvendelse fra den 9. juli 2017.

3. Artikel 1, stk. 5, artikel 3, stk. 1 og 2, artikel 4-7, artikel 8, stk. 6 og 7, artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 1, 2, 3 og 4, artikel 12 og 13, artikel 16, stk. 3, og artikel 17 finder anvendelse fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. maj 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

C. ABELA

Formand

BILAG I

Liste over mineraler og metaller under anvendelsesområdet for forordning (EU) 2017/821, som er klassificeret i henhold til den kombinerede nomenklatur

Del A: Mineraler

Beskrivelse	KN-kode	Taric-under-opdeling	Mængdegrænse (kg)
Tinmalm og koncenterer deraf	2609 00 00		5 000
Wolframalm og koncenterer deraf	2611 00 00		250 000
Tantal- eller niobiumalm og koncenterer deraf	ex 2615 90 00		artikel 1, stk. 4, og artikel 18 finder anvendelse
Guldalm og koncenterer deraf	ex 2616 90 00	10	artikel 1, stk. 4, og artikel 18 finder anvendelse
Guld, ubearbejdet eller i form af halvfabrikata eller pulver, med en guld-koncentration på under 99,5 %, som endnu ikke er forædlet	ex 7108* ¹⁾		100

Del B: Metaller

Wolframoxider og wolframhydroxider	2825 90 40		100 000
Tinoxider og tinhydroxider	ex 2825 90 85	10	artikel 1, stk. 4, og artikel 18 finder anvendelse
Tinchlorider	2827 39 10		10 000
Wolframater	2841 80 00		100 000
Tantalater	ex 2841 90 85	30	artikel 1, stk. 4, og artikel 18 finder anvendelse
Carbider af wolfram	2849 90 30		10 000
Carbider af tantal	ex 2849 90 50	10	artikel 1, stk. 4, og artikel 18 finder anvendelse
Guld, ubearbejdet eller i form af halvfabrikata eller pulver, med en guld-koncentration på mindst 99,5 %, som er forædlet	ex 7108*2)		100
Ferrowolfram og ferrosiliciumwolfram	7202 80 00		25 000
Tin, ubearbejdet	8001		100 000
Stænger, profiler og tråd af tin	8003 00 00		1 400
Andre varer af tin	8007 00		2 100
Pulver af wolfram	8101 10 00		2 500
Wolfram, ubearbejdet, herunder kun sintrede stænger	8101 94 00		500
Tråd af wolfram	8101 96 00		250
Stænger (undtagen kun sintrede), profiler, plader, bånd og folie af wolfram og andre wolframvarer	8101 99		350
Tantal, ubearbejdet, herunder kun sintrede stænger, pulver	8103 20 00		2 500
Stænger (undtagen kun sintrede), profiler, tråd, plader, bånd og folie af tantal og andre tantalvarer	8103 90		150

*1) Med henblik på ændring af denne grænse fastsættes den importerede mængde, der fremkommer ved at anvende den metode og de kriterier, der er fastsat i artikel 18, som grænse for begge ex 7108-toldpositioner, der er opført i bilag I.

*2) Med henblik på ændring af denne grænse fastsættes den importerede mængde, der fremkommer ved at anvende den metode og de kriterier, der er fastsat i artikel 18, som grænse for begge ex 7108-toldpositioner, der er opført i bilag I.

BILAG II

Model for liste over ansvarlige smelterier og forædlingsvirksomheder på globalt plan som omhandlet i artikel 9

- Kolonne A: Navne på smelterier og forædlingsvirksomheder i alfabetisk rækkefølge
Kolonne B: Smelteriets eller forædlingsvirksomhedens adresse
Kolonne C: * anføres, hvis smelteriet eller forædlingsvirksomheden tilvejebringer mineraler, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder

BILAG III

Model for liste over medlemsstaternes kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 10

- Kolonne A: Medlemsstaternes navne i alfabetisk rækkefølge
Kolonne B: Navnet på den kompetente myndighed
Kolonne C: Adressen på den kompetente myndighed

- 1) Europa-Parlamentets holdning af 16.3.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 3.4.2017.
- 2) OECD Guidelines for Multinational Enterprises, OECD 2011-udgave.
- 3) Vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder: gennemførelse af FN's »ramme for beskyttelse, overholdelse og afhjælpning«, der blev godkendt af FN's Menneskerettighedsråd i dets resolution 17/4 af 6. juli 2011 (A/HRC/RES/17/4).
- 4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013 af 11. december 2013 om et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1639/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 33).
- 5) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.
- 6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).
- 7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).
- 8) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 1).
- 9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).
- 10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).